

عنوان مقاله:

رابطه چگونگی قرارگیری ساختمانهای بلندمرتبه و منظر شهری

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 7، شماره 13 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهرداد کریمی مشاور - پژوهشگر دکتری معماری. دانشگاه تهران. پردیس هنرهای زیبا. تهران

سیدامیر منصوری - استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا. دانشگاه تهران

علی اصغر ادیبی - استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا. دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بررسی مسئله ساختمان های بلند مرتبه در منظر شهری دارای ابعاد مثبت و منفی زیادی است. شناخت این ابعاد می تواند تصمیم گیرندگان را در جهت تقویت ابعاد مثبت و همچنین حذف ابعاد منفی کمک نماید. بر همین اساس، تحقیق حاضر به بررسی جایگاه ساختمان های بلند مرتبه در منظر شهری با هدف روش نتر ساختن ابعاد مسئله می پردازد. بررسی چگونگی قرارگیری ساختمان های بلند مرتبه در شهر می تواند از منظرهای مختلف مورد بررسی قرار گیرد، اما آنچه در این تحقیق مد نظر است مقایسه ای تطبیقی میان دو نوع قرارگیری ابنیه بلند در شهر است که به صورت خوشه ای (cluster) و منفرد (stand alone) شناخته می شود. ارزیابی تأثیر این دو نوع ابنیه بلند در شهر بر اساس سه هدف: 1. عملکردی 2. هویتی 3. زیباشناسانه اقدام صورت می گیرد که به ترتیب ایجاد بیشترین کارایی، معنا و زیبایی در منظر شهری مورد توجه قرار می دهد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش ارزیابی تطبیقی استفاده می شده که در آن به بررسی ایجاد فرصت ها و تهدیدها بر اساس قرارگیری ابنیه بلند به صورت منفرد و خوشه ای پرداخته قرار می دهد. یافته های این تحقیق نشان می دهد که در مکان یابی و معماری بناهای بلند منفرد و خوشه ای باید تفاوت قائل شد؛ زیرا ابعاد تأثیرگذار این بناها در منظر شهری متفاوت است. برج های منفرد دارای مفهوم منیت و بناهای بلند خوش های تجربه حذف دیدهای شهری می شود. بر اساس تفاوت های این دو نوع بنای بلند، باید تصمیمات مناسب در ضوابط معماری و مکان یابی برای هر یک به عمل آید.

کلمات کلیدی:

منظر شهری، ساختمان های بلند مرتبه، خوشه ای، برج های منفرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302176>

